

Оскарження ППР внаслідок невизначальної помилки у декларації про доходи фізичної особи

Як відомо, рішення податкових органів можуть бути оскаржені в адміністративному чи/та в судовому порядку. Адміністративний порядок може включати складання заперечення на акт та, власне, подання скарги на рішення до органу вищого рівня.

Разом з тим, кожна справа є індивідуальною. Слід ретельно зважувати необхідність дотримання одного чи іншого порядку оскарження, або поєднання обох послідовно.

Так, до прикладу, в даній справі: фізичною особою (не ФОП) подано декларацію про доходи та майновий стан, в котрій згодом нею же виявлено помилку та уточнено показники. Попри те, що в уточненій декларації було виправлено окремі показники попередньої, було пропущено (не заповнено) одну графу з тих, що відображали податкове зобов'язання.

Відзначимо, що все податкове зобов'язання, визначене в декларації, було належно сплачено.

Головним управлінням ДФС у м. Києві була проведена камеральна перевірка, згодом прийняте податкове повідомлення-рішення.

Адвокатами АО «Західна Правозахисна Група» було опрацьовано даний кейс. Вирішено використати всі можливості оскарження послідовно: 1) подано заперечення на камеральний акт; 2) подано скаргу до органу вищого рівня; 3) подано позов до суду.

Податковим органом не було прийнятим до врахування заперечення на акт камеральної перевірки. Висновки акту за наслідками розгляду заперечення залишено без змін.

За наслідками розгляду скарги на ППР – частково скаргу задоволено. ДФС України були визнано протиправним рішенням щодо застосування штрафної санкції (часткове задоволення скарги).

І за наслідками судового розгляду (на даний час в суді першої інстанції, справа №320/5897/18), – залишок податкових повідомлень-рішень (не оскаржених на попередньому етапі) були визнані протиправними та скасованими.

Таким чином, обраний спосіб захисту інтересів клієнта, що полягав у послідовному оскарженні податкових повідомлень-рішень, слід визнати правильним та ефективним.

Посилання на рішення ОАС м. Києва за посиланням.

<http://reyestr.court.gov.ua/Review/90124055>

Компанія Вікторія

P.S.

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій (оскарження рішень) податкового органу, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – АО «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua

---

Оподаткування ПДФО та ВЗ судових витрат, стягнутих на користь фізичної особи-підприємця

Як оподатковувати стягнуті на користь фізичної особи-підприємця суми судових витрат? Чи підлягають оподаткуванню такі суми взагалі?..

Компанією Вікторія направлено запит до ДПС України та

отримано відповідь, суть якої зводиться до наступного: стягнуті судові витрати на користь фізичних осіб-підприємців не є об'єктом оподаткування ПДФО та ВЗ у таких суб'єктів.

Зазначені суми є доходом (а значить, об'єктом оподаткування) фізичної особи поза межами її підприємницької діяльності. Отже, обов'язок утримати та перерахувати до бюджету ПДФО та ВЗ належить податковому агенту. Іншими словами, якщо розглядаємо адміністративний процес, – саме суб'єкт владних повноважень, за рахунок якого за рішенням суду стягуються судові витрати на користь фізичної особи-підприємця, зобов'язаний утримати та перерахувати ПДФО та ВЗ до бюджету.

Однак, судячи з досвіду, дані суми стягуються з податкових органів у повному обсязі, тобто – без утримання ПДФО та ВЗ. А це суперечить, власне, наданій індивідуальній податковій консультації.

Текст ІПК подаємо нижче.

Компанія Вікторія

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від 14.07.20 20 р. № 2875/6/99-00-04-05-03-06/ПК На № _____ від _____ 20 ____ р.

Фізичній особі - підприємцю
Сергію Долібі

а/с 522,
м. Чернівці, 58001
attorneys@vg.ua

Податкова консультація

Державна податкова служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) розглянула Ваше звернення від 13.05.2020 (вх. ДПС № 18813/6 від 18.05.2020) щодо оподаткування доходу, отриманого фізичною особою – підприємцем – платником єдиного податку II групи за рішенням суду і в межах компетенції повідомляє.

Статтею 129¹ Конституції України встановлено, що суд ухвалює рішення іменем України. Судове рішення є обов'язковим до виконання.

Відповідно до ст. 133 Цивільного процесуального кодексу України та ст. 132 Кодексу адміністративного судочинства України визначено, що судові витрати складаються із судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи.

До витрат, пов'язаних з розглядом справи, належать витрати, зокрема, на професійну правничу допомогу.

Статтею 67 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом.

Відповідно до ст. 292 Кодексу доходом фізичної особи - підприємця - платника єдиного податку є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 Кодексу. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності.

Оскільки дохід у вигляді відшкодування судових витрат, зокрема витрат, пов'язаних з розглядом справи, не пов'язаний з результатом від здійснення господарської діяльності фізичної особи- підприємця, то такий дохід, включається до загального місячного (річного) оподаткованого доходу

К Державна податкова служба України
2875/6/99-00-04-05-03-06/ПК від 14.07.2020

фізичної особи та за загальними правилами, встановленими Кодексом для платників податку – фізичних осіб.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Кодексу, відповідно до п. 162.1 ст. 162 якого платником податку на доходи фізичних осіб є, зокрема, фізична особа - резидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні.

Відповідно до п.п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 Кодексу об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід.

Статтею 165 Кодексу встановлено вичерпний перелік доходів, які не включаються до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку.

Разом з тим п. 164.2 ст. 164 Кодексу визначено, що до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку включається, зокрема дохід, отриманий платником податку як додаткове благо у вигляді суми грошового або майнового відшкодування будь-яких витрат або витрат платника податку, крім тих, що обов'язково відшкодовуються згідно із законом за рахунок бюджету або звільнюються від оподаткування згідно з розділом IV Кодексу (п.п. «г» п.п. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 Кодексу).

Згідно з п. 167.1 ст. 167 Кодексу ставка податку становить 18 відс. бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) платнику податків (крім випадків, визначених у пунктах 167.2 - 167.5 ст. 167 Кодексу).

Також вказаний дохід є об'єктом оподаткування військовим збором (п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Ставка військового збору становить 1,5 відс. об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу (п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) податку на доходи фізичних осіб та військового збору до бюджету здійснюються у порядку, встановленому ст. 168 Кодексу.

Податковий агент, що нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок на доходи фізичних осіб та військовий збір із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку податку, визначену в ст. 167 Кодексу, та військовий збір за ставкою, встановлену п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу (п.п. 168.1.1 п. 168.1 ст. 168 Кодексу та п.п. 1.4 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

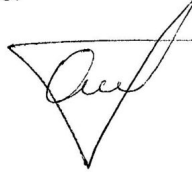
При цьому відповідно до п. 179.2 ст. 179 Кодексу обов'язок платника податку щодо подання річної декларації про майновий стан і доходи (податкової декларації) вважається виконаним і податкова декларація не подається, якщо такий платник податку отримував доходи виключно від податкових агентів незалежно від виду та розміру нарахованого (виплаченого, наданого) доходу, крім випадків, прямо передбачених розділом IV Кодексу.

Враховуючи вищевикладене, у разі, якщо платнику податку - фізичній особі на підставі рішення суду відшкодовуються судові витрати, зокрема витрати, пов'язані з розглядом справи, то сума таких витрат включається

податковим агентом до загального місячного (річного) оподаткованого доходу такого платника як додаткове благо та оподатковується податком на доходи фізичних осіб і військовим збором на загальних підставах.

Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Заступник Голови

Євген ОЛЕЙНІКОВ

Оскарження протиправного наказу на проведення фактичної перевірки

В черговій судовій справі захищено інтереси платника податків. Адвокатами АО “ЗАХІДНА ПРАВОЗАХИСНА ГРУПА” доведено в суді апеляційної інстанції, що відсутність належних, достатніх, передбачених законом підстав для проведення перевірки має наслідком протиправність її призначення.

Сьомим апеляційним адміністративним судом зроблено висновок, що у податкового органу «...на момент видання наказу на проведення фактичної перевірки була відсутня інформація, яка свідчить про можливі порушення платником податків законодавства, контроль за яким покладено на контролюючі органи, зокрема, щодо здійснення платниками податків розрахункових операцій, ведення касових операцій, наявності патентів, ліцензій та інших документів, контроль за наявністю яких покладено на контролюючі органи, виробництва та обігу підакцизних товарів, а отже, у податкового органу були відсутні підстави для призначення фактичної перевірки ... з вказаних питань».

Окремо відзначимо, що 7 ААС також дав категоричну оцінку протиправного рішення суду першої інстанції, зокрема:

– «Суд першої інстанції даний факт проігнорував, не надавши оцінки у тому числі і визначеним податковим законодавством особливостям “фактичної перевірки” і її відмінностям від інших видів перевірок»;

– «... доводи апеляційної скарги спростовують позицію суду, викладену в оскаржуваному судовому рішенні, підтверджують допущення судом першої інстанції порушення норм матеріального права, що призвело до неправильного вирішення справи, а тому рішення суду першої інстанції підлягає скасуванню з прийняттям нового судового рішення про задоволення позову».

Посилання на рішення в ЄДР:
<http://reyestr.court.gov.ua/Review/88812798>.

Аналогічна правова позиція викладена у постанові Верховного суду від 18.05.2018 року по справі №813/3977/16.

Компанія Вікторія

P.S.

У разі, якщо у вас виникла необхідність захисту від протиправних дій (оскарження рішень) податкового органу, звертайтеся за електронною адресою office@vg.ua

Компанія Вікторія – офіційний дилер продуктів ipLex в Україні пропонує:

IPLEX
ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ

ПРОДУКТИ ipLex

ЗАМОВИТИ ON-LINE

Успішний захист клієнта Компанії у Вінницькому апеляційному адміністративному суді

Як раніше повідомлялось, суд першої інстанції 18 листопада 2014 року постановив рішення, за яким задовольнив основні вимоги клієнта Компанії «Вікторія» і скасував податкові повідомлення-рішення. І ось, 15.01.2015р. Вінницьким апеляційним адміністративним судом було ухвалено залишити постанову Чернівецького окружного адміністративного суду від 18 листопада 2014 року без змін.

Основні тези з рішення, котрі можуть бути важливими для аналогічних спорів:

1. *«...колегія суддів приходить до висновку, що книга обліку доходів і витрат не є первинним документом в розумінні чинного податкового законодавства, а також ст. 9 Закону № 996, яка встановлює вимоги до первинних документів.*

Книга обліку доходів і витрат є реєстром бухгалтерського обліку та не є єдиним джерелом на підставі, якого формуються доходи та витрати підприємця. Первинним та фундаментальним джерелом для формування витрат та доходів є господарська операція, яка документується первинними документами і саме ці документи першочергово, мають враховуватись при декларуванні платником податків своїх зобов'язань.

Відсутність книги обліку доходів і витрат згідно положень вимог чинного податкового законодавства України не є підставою визнавати такими, що відсутні витрати, які реально понесенні та підтвердженні первинними документами...»

2. *«...жодним діючим нормативно-правовим документом (у т.ч.*

ПК України) не передбачено розрахунок витрат на доходів платника податків з використання показників “націнка” та “середня націнка”, який ДПІ використаний для визначення розміру податків, зборів чи інших платежів, а також для перевірки своєчасності їх нарахування та сплати у цій справі. Зазначений метод не надає можливість встановити базу оподаткування податком з доходів фізичних осіб, а тому він не міг використовуватись ДПІ...»

3. «...Зробивши системний аналіз нормативних приписів, колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції в тій частині, що господарські операції, за рахунок яких платник податків зобов'язаний формувати свої зобов'язання з ПДВ, є індивідуально визначеними, а не абстрактними та мають документуватись відповідними первинними документами у т.ч. податковою накладною...»
4. «...Суд апеляційної інстанції погоджується з висновком суду першої інстанції, що у даному випадку суд не вправі підмінювати функції ДПІ, як органу контролю, та не наділений повноваженнями самостійно здійснити донарахування податкового зобов'язання позивачу...»

З повним текстом рішення можна ознайомитись за посиланням [рішення]

Компанія «Вікторія»

**Санкції за відсутність кодів
УКТ ЗЕД в податковій
накладній та за**

нероздрукування звітів РРО

Фахівцями Департаменту юридичних та корпоративних послуг Компанії «Вікторія» забезпечено захист інтересів клієнта та оскарження податкових повідомлень-рішень на суму понад 445 тис. грн. Зокрема, оскаржено податкові повідомлення-рішення, за якими:

– застосовані штрафні санкції внаслідок ніби-то порушення клієнтом п.9 ст.3 Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» №265/95-ВР від 06.07.1995р. (далі – Закону).

Податковий орган, оцінюючи таке порушення, як не роздрукування щоденних звітів РРО (що насправді мало місце), застосував штрафні санкції в розмірі 340 грн. за кожен факт нероздрукування.

Мотивування: згідно з пунктом 4 статті 17 цього Закону у разі невиконання щоденного друку фіскального звітного чека або його незберігання в книзі обліку розрахункових операцій за рішенням відповідних органів державної податкової служби України до суб'єктів підприємницької діяльності застосовується фінансова санкція у розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Вартість
обслуговування
підприємця
від 120 грн./міс.

В той же час, за вчинення порушень, про які йдеться у пункті 4 статті 17 Закону № 265/95-ВР, орган державної податкової служби України може застосувати лише одну фінансову санкцію у розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян незалежно від кількості випадків невиконання щоденного друку фіскального звітного чека та/або його незберігання в книзі обліку розрахункових операцій, виявлених під час перевірки суб'єкта підприємницької діяльності, який здійснює розрахункові операції за товари (послуги), про що висловив правову позицію Верховний Суд України у справі № 21-89а13, постанову в якій ухвалено 16 квітня 2013 року.

– донараховано податок на додану вартість та застосовано штрафну санкцію за ніби-то порушення п.44.1 ст.44, п.198.6 ст. 198 Податкового кодексу України №2755-VI від 02.12.2010р.

Податковий орган оцінюючи таке порушення, як включення до податкового кредиту сум ПДВ – не підтверджених належно складеними податковими накладними (що дійсно мало місце, – в податкових накладних не було вказано обов'язкових кодів за УКТ ЗЕД).

Проте, як вірно дійшов висновку суд, недоліки у заповненні податкових накладних, встановлені в результаті перевірки податковим органом, не роблять накладні недійсними, не свідчать про їх неналежність та недопустимість у якості доказів. Аналогічної позиції дотримується Верховний суд України у постанові від 06.12.2005 року №21-105.

У разі, якщо у Вас виникла потреба в оскарженні дій (бездіяльності) чи рішень контролюючих органів (їх посадових осіб) – фахівці Компанії «Вікторія» нададуть кваліфіковану допомогу та необхідний супровід. Контактна інформація: тел.: 095-595-7777, office@vg.ua

Департамент юридичних та

корпоративних послуг

Компанії «Вікторія»